

Bir Köpeğin Ölümü

— Vedatdünder8 · 25 Mayıs 2018

Ben sana çıkarken gördüm onu
Mücevher gibi bir yağmur yağıyordu
Dağılmış kahkahalar yazlıkçıların evinden taşıyordu
Gölgelerin saklandığı bir geceydi
Belki de ölçüsü kaçmış bir karanlık...

Sana çıkarken ilk basamakta gördüm onu
Öylece siyah boş bir poşet gibi duruyordu
Üzerine rüzgar yağarcasına titrek
Ve kendi korkaklığına kapanırcasına dağınık...

Eğildiğim de sakince kaldırdı kafasını
Kışner gibi havladı,yalvaran sesle
Dişlerinin arasında kandan bir gölcük
Kaburgasında kocaman bir delik
Gecenin bekçisi gibi uludu karanlıkta
Tırnaklarını yavaşça dokundurdu toprağa
Başını tuttuğum da gözlerime yalvarır gibi baktı
Sanki bir anda vedalandı...

Sonra adeta yaşamaktan vazgeçti
Süzüldü bedeninden ruhu
Son bir hırıltı kalmıştı gırtlığında;
Onu da usulca avuçlarıma soludu...

Bir an da gözleri don tuttu
Minik olduğu için Susamcık'tı adı
Yattığı yer hâlâ sıcaktı ama
Artık o hiç bir yer de yoktu...

**BAŞ UCUNA ÇÖMELEREK OKŞADIM
ŞİMDİ, HANGİMİZ HANGİMİZDİK BİLMİYORDUM ARTIK
BİRBİRİMİZE TAMAMEN KARIŞMIŞTIK !**

Vedat DÜNDARR